

Z RÁJE DO RÁJE

**POVĚZ NÁM,
KDY TO BUDE...**

ŽIVOT S BOHEM

BYLI DVA - KAŽDÝ JINÝ

VATIKÁN - SETKÁNÍ DVOU MOCNÁŘŮ

ŽIVOT S BOHEM

Jelikož jsem byl požádán o příspěvek pro vojkovický Zpravodaj, s tím „abych se zaměřil na mladé,“ jak mi řekla Lucka, pokusím se o to. Věkem patřím totiž mezi ty „dříve narozené“. V současné době ovšem není jednoduché, abychom my starší poučovali mladé!

Věkem patřím ke generaci adventistů s. d., která velice rychle „odchází“ tam – do „prachu země“, z něhož jsme byli stvořeni (1M 2,7; 3,19) Je nás už jen velmi málo... vyrostla celá další pokolení... A já se ptám – jelikož se i dějiny světa velice rychle uzavírají – „Kdo uchopí prapor pravdy padlých bojovníků a poběží s ním dál?“

Podobnou otázkou se zabývala i E. G. Whiteová: „Kdo ví, zda Bůh vás nezanechá vašim svodům, které milujete... Možná, že svůdci se již cvičí pod vedením satana a jen čekají, aby odešlo ještě několik praporečnicků, aby zaujali jejich místo a hlasem falešného proroka volali: ‚Pokoj, pokoj!‘, tam kde Hospodin nemluvil o pokoji... Může se stát, že brzy umlkne veškeré proctví a hlas, který povzbuzoval lid, již nebude slyšet.“ 5T 77

Celým Písmem se prolíná, jako zlatá nit myšlenka (nabídka) „život, nebo smrt“. Záleží jen na nás, jak se rozhodneme! (čti: 1M 2,7; 3,6.7.; 5M 30,15; Joz 24,14.15; J 14,6; Zj 22,12.15)

Jako „perličku“ uvedu poučný a výstražný příběh. Pojednává o staré skotské ženě, která obcházela vesnice a nabízela různé zboží. Kdykoliv

Pixabay.com

IMPRESUM

Z RÁJE DO RÁJE

Nezávislý časopis Z ráje do ráje sleduje misijní účel. Časopis vychází nepravidelně. Cena jednotlivého výtisku je 30 Kč plus poštovné. Redakce a případní spolupracovníci pracují bez nároku na odměnu. Rádi bychom zaslali časopis na sběrné adresy, snížíme tím náklady na poštovné a uspoříme spoustu práce. Máte-li zájem, můžete si časopis objednat na adrese redakce. Žijeme v čase, kdy se dějiny tohoto světa uzavírají, jdeme přímou cestou za Bohem, naším Vykupitelem. Časopis můžete nabídnout svým sousedům, známým a spolupracovníkům. Mnozí z nich jistě o radostné zvěsti evangelia neslyšeli.

Redakce:

Marcela Juřicová
Alena Hotová
Petra Bauer

Adresa redakce:

Vydavatelství a nakladatelství
Marcela Juřicová - Ráj
Lubenská 630
73911 Frýdlant n. Ostr.
Tel:0049 8031 9412291
E-mail: jaromar66@vodafone.de
jaromar66@volny.cz
IČ:02291959
MK ČR E 15637
ISSN 1801-0059

Bankovní spojení:

Komerční banka Frýdek Místek
Číslo účtu: 86-5795310207/0100
IBAN:
CZ660100000865795310207
BIC:KOMBCZPP

Layout: Petr Poslušný

OBSAH

2	Život s Bohem J. KOVÁČIK	ÚVODNÍK
5	Pověz nám, kdy to bude... F. POSLUŠNÝ	ZNAMENÍ POSLEDNÍ DOBY
11	Mimořádná zpáva T. N. C. Wilsona TED N. C. WILSON	AKTUÁLNÍ POSELSTVÍ
14	Byli dva - každý jiný F. GEHORSAM	BOŽÍ POSLOVÉ
21	Vatikán - setkání dvou mocnářů J. KOVÁČIK	DĚJINY SE OPAKUJÍ
24	Čas konce	BÁSEŇ
26	Je to možné?!	EKUMENA
28	Milí bratři, sestry a přátelé REDAKCE	MISIE

» *Dej mi ten rozum,
at' šetřím zákona tvého,
a at' ho ostříhám celým
srdcem* «

Žalm 119.34

přišla na rozcestí, vyhodila proti větru stéblo slámy, aby poznala, kterým směrem se má vydat. Obyvatelé už znali toto její podivné chování. Jednou se stalo, že ji někdo pozoroval, a když zjistil, že stéblo vyhazovala několikrát, zeptal se jí: „Proč hážete to stéblo vícekrát?“ Žena odpověděla: „Ale, stále mi ukazuje, že mám jít vlevo. Já chci jít jinudy. Schůdnější (pohodlnější) cestou“.

Nejednáme někdy podobně i my, když nám nevyhovuje cesta, kterou nám ukazuje Písmo, a umíněně se vydáváme opačným směrem? Př 14,12; Jan 1,1-3; Iz 30,21

Závěrečné zamyšlení:

Podívejme se do zrcátka! První sbory v ČSR vznikaly před 80 až 100 lety. Když moje maminka byla před 80 lety pokřtěna v Trenčíně, já jsem měl 9 let! V té době přicházející „světáci“ (lidé ze světa) se před sv. křtem ochotně řídili podle Písma – tak, jak je kazatelé vyučili – 1M 35,1,2.; Joz 24,23. Rozloučili se se stromečkem, odložili světské oblekání, zábavy, přestali se ozdobovat – náušnice, různé prstýnky (snubní i oddací), řetízky, náramky... To vše bylo „zakopáno pod dubem v Bethel!“ Dnes mladí říkají: „Je jiná doba. Jak bychom vypadali, kdyby ...!“

V současnosti je zde již druhé – třetí pokolení ASD. A jak se adventní lid změnil? Jen se podívejte, zvláště sestry (děvčata) do svých šatníků, botníků, šperkovnic – co vše tam anděl Hospodinův vidí? Jaké cizí bůžky tam máte? Mnohým se dokonce zalíbily i svátky slunovratu! A podívejte se na sebe, co si do sobotní svatyně oblékáte!

Proč se chceme my ASD přizpůsobovat cestám světa, místo, abychom se toužili podobat „vznešenému Muži z Nazareta v oděvu chudobném“? Je nejvyšší čas oddělit se od světa a pracovat na posvěcení „ducha, duše i těla“. 1Te 5,23

(Poznámka autora: Předpokládám, že tento článek určený původně pro členy vojkovického sboru, může posloužit i čtenářům časopisu Z ráje do ráje.) ■

J. KOVÁČIK, podzim 2016

POVĚZ NÁM, KDY TO BUDE...

Tak se ptala kdysi dávno skupinka prostých lidí, obdivujících nádhernou stavbu velkolepého chrámu, který byl mnohými historiky považován za jeden ze starověkých divů světa. Ještě na jiné okolnosti okolo tohoto

Pixabay.com

nádherného památníku stavitelství a historie směřovaly jejich zvědavé otázky, na něž postupně dostávali odpovědi. Je potřeba připomenout, že z odpovědí které slyšeli, nebyli nadšení, ale spíše zděšení. Jak je to možné, jak jen by se mohla taková věc stát, ptali se sami sebe i toho, který je svými odpověďmi tak překvapoval, protože ještě nikdy nic takového neslyšeli. Na všechny Ježíšovy odpovědi se podíváme a žasneme, jak se naplnily. Také zkusíme zapřemýšlet, nemůže-li se něco podobného opakovat. Bude to důležité. Ale mnozí se mohou ptát, co by mělo mít zničení a zkáza Jeruzaléma společného se zánikem a koncem pozemského věku? A proč bychom měli ztotožňovat událost, dva tisíce let starou se současnou dobou? Věta z nadpisu článku „Pověz nám, kdy to bude...“ je zapsána ve 24. kapitole evangelia podle Matouše. Stejnou otázku zaznamenává i pisatel druhého evangelia, Marek a přidává navíc něco, co v jiných záznamech ostatních svědků Ježíšova rozhovoru a jeho odpovědích není.

Souvislost konce Jeruzaléma s koncem světa

Tato souvislost musí být pozornému čtenáři zřejmá. Když se účastníci během cesty dotazují na budoucnost skvostu jeruzalémského chrámu, dostává se jim odpovědi, která je znepokojila. Když došli na Olivovou horu,

naskytl se jim pohled na celé město s majestátným chrámem uprostřed. Co se dělo cestou a jaké byly otázky učedníků, pisatel neudává. Během cesty muselo dojít k něčemu, co zapůsobilo na jejich smýšlení a chápání, protože náhle se jejich pozornost obrací na čas a okolnosti Jeho návratu na zem a konec pozemské existence. To je zřejmé z verše 4. Na dotaz, kdy to bude a na následující otázku jaká znamení se budou dít, neodpovídá Ježíš přímo, ale ku podivu trochu vyhýbavě. Vypadá to, jako by snad učedníci vůbec nepočítali s možností, že by mohli být oklamáni nebo svedeni. To byla tehdy, zhruba čtyřicet let, před zničením Jeruzaléma, tak nepřehledná nebo špatně čitelná situace? Nebo bylo tajemství svodu a bludu tak nerozeznatelné? To nám Písmo také podrobně neuvádí. Podíváme-li se ale do písemných záznamů světských historiků, jako byl Flavius a mnozí další, zjistíme, že židovské obyvatelstvo té doby nepovažovalo stahující se římská vojska kolem Judeje a Jeruzaléma za nijak zvlášť nebezpečné. Zatímco ti, kteří byli pamětliví Kristových slov, pozdější následovníci apoštolů, křesťané, téměř všichni našli bezpečné útočiště v zajordánské Pella a tak unikli osudu těch, kteří v Jeruzalémě zůstali. Ježíš by zbytečně nevaroval své následovníky, kdyby nebezpečí nehrozilo. Náboženští představitelé té doby prohlašovali, a tak lid vystavovali bludu, že není situace tak nebezpečná a není nutno nikam utíkat. Pravý opak byl ale pravdou. Podlehli tak bludu a byli svedeni. Důsledkem pak byla ztráta života. Zeptáme-li se jako učedníci, kdy to bude a „které znamení příchodu Tvého a *skonání světa*“ poznáme, že ani dnes mnoho lidí nevěří tomu, že by se něco podobného mohlo stát. Jsou denně ujišťováni, že situace je bezpečná, ač četná znamení v mnoha oblastech lidské činnosti svědčí o opaku. Všude se hovoří o míru, pokoji a prosperitě, ve skutečnosti se válčí a bojuje všude po světě, byť lokálně, ale o to krutěji a zběsileji. Podobně je tomu v oblasti náboženství. Všichni křesťanští vůdcové jistě znají v Písmu zakotvená prorocká Ježíšova slova. Písmo je normou jejich ideologické orientace, přesto bagatelizují mnohá znamení dosvědčující, že situace je ve všech oblastech lidského bytí jaksi nenormální, spíše vážná. Už tehdy (v Ježíšově době) lidé podobně smýšleli jako dnes, když říkali: „Kde je ten slibovaný příchod a konec všech věcí? Všechno je stejné od počátku světa.“ Stojí za to přečíst si celou pasáž o těchto a podobných událostech: 2Petr 3,2-15. Písmo svaté říká, že podobně jako bylo za dnů Noe, bude i při skonání světa.

Znamení poslední doby

Ježíš, na otázku, kdy to bude a jaké znamení budou před Jeho příchodem, začal velmi neobvykle vysvětlovat. Nezačal jmenovat jednotlivé jevy, ale začal varováním: „Dávejte pozor, aby vás někdo nesvedl“, řekl jim. Až poté vyjmenoval některé příznaky nadcházejících nebezpečí. Jaké nebezpečí je ve svodu, ptají se někteří. Většinou jde o velmi naivní lidi, ale i o lidi prosté a upřímné. Pro ně, je nebezpečí umocněno právě jejich prostotou a důvěřivostí uvěřit všemu a všem. Ne nadarmo říká Ježíš na adresu svých následovníků: „Buďte opatrní jako hadi a upřímní jako holubice,“ Blud je produkt ďábla a jeho přívrženců. On jinými prostředky pracovat a působit neumí. Proto ta opatrnost, která ale nevylučuje upřímnost a bezelstnost. Tyto vlastnosti jsou satanovi cizí a Bible ukazuje, že na jeho prohnání doplatila Eva už v ráji. V důsledku toho trpí lidstvo dodnes. Aby těmto následovníkům mohli vzdorovat, dostali lidé celou řadu dobrých pokynů a rad, jejichž užíváním se mohou vymanit ze satanova vlivu. Tak se dostali mimo nebezpečí i první křesťané při zničení Jeruzaléma a stejným způsobem se mohou uchránit lidé před nebezpečím hrozcím při Ježíšově druhém příchodu a skonání lidských dějin. Je na člověku, zda si to uvědomí, nebo ne. Tolik k Ježíšovu prvnímu znamení poslední doby.

Blud a svod přichází většinou společně a dobře maskován, aby potenciální oběť nepoznala nebezpečí. Nebezpečí spočívá i v tom, že budou povstávat takoví, kteří se budou vydávat za přicházejícího Krista, dokonce budou působit divy a zázraky a svedou mnohé. Zatím se tento fenomén neprojevuje v masovém měřítku, ale, jak se bude čas příchodu přibližovat, bude intenzivnější a působivější. Budme připraveni i na takovou situaci.

Dalším ze znamení jsou boje a války, ale Ježíš dodává, abychom se *nekormoutili*. Divný výraz, dnes už nepoužívaný. V Novém zákoně je tak přeloženo několik sloves, a znamenají například: působit těžkosti, znepokojení, zneklidnění, zaskočení, leknutí se apod. S tím vším se v různých bojích a válečných konfliktech musí počítat. Mějte to na mysli a nenechte se tím zneklidnit a zaskočit. To se dobře říká, nebo píše, ale dostanete-li se do takové situace, jak máte zůstat klidní a vyrovnaní?

Je to velmi obtížné, vím ale o jednom místě Písma, které nám dává na tuto obtíž dobrou radu.

Mnozí křesťané to mají „vyzkoušené“ a prý to funguje spolehlivě, říkají: Musí být ale splněny jisté předpoklady, pevnou víru nevyjímaje. Ježíš ještě dodává, že jen tak hned všechno neskončí. Mnohá státoprávní uskupení budou válčit a bojovat proti sobě, čehož jsme svědky dnes, kdy proti sobě válčí kde kdo, i státy, dříve zažívající dobré sousedské vztahy. A hned tak nebude konec, dodává Ježíš, počítejte s tím. Nepochopitelné boje a nenávist, která dříve nebyla, ještě doprovází nevýslovné utrpení, hlad, nemoci, někdy i přírodní katastrofy. To ale, říká Ježíš, není nic proti tomu, co má ještě přijít, když se všechny síly zla, postaví proti lidské společnosti. V té době se stane i to, že křesťané budou často označováni za příčinu všeho zla a problémů ve společnosti. Někteří se pod dojmem takových těžkostí zhroutí a dokonce zapřou své náboženství a stanou se z nich udavači svých spoluvěřících. V časopisu „Hlas mučedníků“ se občas i takové zprávy objeví.

Asi by nebylo vhodné v těchto chmurných zprávách pokračovat, aby to nemalomyslnělo čtenáře. Učedníci ale chtěli znát okolnosti a znamení, tak Ježíš musel říci i to, co nebylo populární. Proč, to už jsme si řekli.

Ale existuje ještě jedna okolnost kromě těch, o kterých už byla řeč. O té se hovoří ve verši 25 ve 24. kapitole Matouše. Apoštol Jan se zmiňuje o důvodu této okolnosti. Jan 14,29. Vraťme se zpět téměř na počátek, kde jsem se zmínil o místě, které hovoří o čase a způsobu Ježíšova příchodu, které nikde jinde v Bibli není. Týká se oznámení času jeho příchodu. Říká se tam: „Ale o tom dni a hodině žádný neví, ani andělé, kteříž jsou v nebesích, **ani Syn**, jedině Otec.“ Marek 13,32. Tyto verše hovoří o tom, co zajímalo učedníky, tedy, *kdy to bude*. Co je až zarážející, je to, že **ani Syn** to neví. Je to vůbec možné, aby ten, koho se to týká osobně, nevěděl, kam má odejít a co tam bude dělat? Zdálo se mi to nelogické a tak jsem pátral po příčinách a smyslu těchto veršů. Dopátral jsem se nejen jejich správného smyslu, ale i logiky.

Pán Bůh se nikdy nemýlí, Inspirované slovo, také ne. Jen lidé se mýlí, někdy jen z neznalosti. Zjistil jsem, že v originále, v místě, kde je použito sloveso

vědět, je v původním jazyce sloveso **eidenai**, které může mít několik významů, jako např: *Vědět, znát, oznamovat* apod. Po tomto zjištění má tento verš trochu přesnější význam a celé znění správnou logiku. Mělo by to znít celé asi takto: Ten den a tu hodinu, žádný neoznámí, ani andělé, kteří jsou v nebi, **ani Syn**, jedině Otec. Tak tedy ne, že by to nevěděl Syn, kterého se to týká, ale oznamování je vyhrazeno pouze Otcí. Až On uzná za vhodné, bude to oznámeno. Takový závěr plyne z dikce tohoto místa. A že už to nebude trvat dlouho, vyplývá zase ze znamení, která oznámil Ježíš. Když se toto všechno má stát, jací musíte být vy ve svatém životě a zbožnosti, když očekáváte příchod dne Páně a toužíte po něm? Ptá se profesor Žilka.

To vyvolává dvě otázky a dvě možné odpovědi. Začneme tou druhou. Toužíme po tom dni vůbec? Netoužíme spíše po dobrém postavení, uznání a prospěchu? Nestojí tento den ve stínu našich pozemských a existenčních zájmů? Budeme-li mít odvahu a budeme-li upřímní, jaká bude naše odpověď? Nemusíte odpovídat, buďte ale přímí a odvázní. Pak se ukáže, jaká je skutečnost a mohu vás ujistit, že v mnoha případech nebude taková, jak často prohlašujeme. Potom by se mohlo jednat o pokrytectví, a jak víme z Písma svatého, pokrytci společenství s Ježíšem mít nebudou. Naskytá se otázka, jak z takového stavu člověk najde cestu ven? Může, ji najít, nebo je to cesta navždy uzavřená a člověk je navždy ztracen? Co na to říká Písmo?

Ano, cesta ven z takové beznaděje existuje. Vyžaduje to ale odvahu, uchopit se rady Písma, a praktikovat je. Ta rada zní: „Rozhorli se tedy, a čiň pokání.“ Pokrytci a samolibí lidé mívají k pokání daleko a neradi se smiřují s tím, že by měli dělat pokání. Z čeho? Nejsou si vědomi ničeho, co by bylo hodno pokání. A horlivost? Ta je jim vlastní tím, jak cílevědomě jdou za svými vysněnými cíli. Příchod Ježíšův a služba, nezištná služba pro Kristovu věc jim mnoho neříká, spokojují se s formální křesťanskou sounáležitostí s církevní organizací a vyšší cíle křesťanské morálky nehledají. Formální křesťané často zapomínají na slova Písma: „Žádejte lepších darů a ještě vyšší cestu vám ukážu.“ Žijí v přesvědčení, které dnes zastává velká většina křesťanů, jednou pokřtěn, trvale zachráněn, aniž by brali v úvahu, že život je neustálý boj dobra se zlem. Kdo takové názory

mezi křesťany šíří, je ve své podstatě nepřítelem Krista a křesťanství vůbec.

Ta „lepší cesta“ o které Písmo hovoří, nespočívá jenom v lásce, která by měla být patrná v jednání mezi křesťany, ale zejména mezi jednotlivými křesťany a Ježíšem, se všemi jeho požadavky a nároky. Být křesťanem úzce souvisí s plněním Ježíšových nároků a požadavků a smluvních závazků. Někteří křesťané si s nějakými znameními, která svědčí o blízkém Ježíšově příchodu a konci pozemské existence starosti nedělají. Prohlašují, jako běžně lidé říkají: Prosím vás s tím si problémy nedělám, vždyť všechno na světě jde pořád stejně, léta plynou jen s tím rozdílem, že všechno se děje modernějším způsobem dokola stále dokola, takže není důvod se vzrušovat a vytrhovat z koloběhu denních povinností starostmi o budoucnost. Musíme být realisty a nenechat se zbytečně znepokojovat. Tak a podobně se mnozí snaží zlehčovat jevy a důkazy, kterým nerozumí a domnívají se, že tak vyřeší to, co nechápou i všechny fyzické a metafyzické problémy. Samozřejmě, že nemají pravdu a žijí v neinformovanosti a bludu.

Pro věrné Kristovy následovníky by ale takové počínání většiny, mělo být podle Písma varování: Pán neotálí se svými sliby, a jestliže se to lidem zdá, že obmeškává, je to jenom důkazem toho, že nechce, aby pokud možno, nikdo nepřišel o spásu své duše a tím o zaslibované dědictví. Takový je skutečný stav posledních věcí této země a lidí. Přesvědčili jsme se, na mnohých skutečnostech, že Ježíšova slova o Jeho návratu a reakce lidí na ně, nejsou nějaké vyfantazírované nenormálnosti, ale holá realita dnešních dnů. Je skutečně za pět minut dvanáct, spíše už bije dvanáctá. Zatím, zatím je ještě čas, ale poslední dny země, spíše však minuty na pomyslném nebeském orloji, se nedají nijak zastavit. Co bude potom? Pro některé velká radost. Pro jiné velké zklamání, které ale už bude znamenat definitivní konec všeho. V tu chvíli nebude možné dělat už vůbec nic. Nechcete-li tu chvíli zažít, začněte jednat teď!

Jestliže jste četli pozorně, nemohla vám ujít odpověď na otázku: Co máme dělat a jak? Jiná možnost není, chcete-li být mezi těmi šťastnými. ■

F. POSLUŠNÝ

Mimořádná zpráva od Teda N. C. Wilsona, ředitele církve adventistů sedmého dne.

9. září 2017 Silver Spring, Maryland, USA

Moji následovníci církve adventistů sedmého dne po celém světě.

Chci Vás vyzvat, abyste se zvláště modlili za ty, kteří právě teď čelí devastujícímu a smrtícímu hurikánu Irma v Karibiku, i když vím, že mnozí z Vás již tak udělali a budou dělat.

Modlím se za ně. Kdekoliv se právě nacházíš, modli se za Boží církev a za svědky jeho lidu. Právě jsem na mezinárodní cestě a jsem tímto natolik zasažen, že se s Vámi dnes musím podělit o tuto zprávu. Smrtící bouře hurikán Irma zdevastoval ostrovy St Martin, St Barc, St Thomas, Barbora, Anguilla, Puerto Rico, Dominikánskou republiku, Haiti a Kubu a nyní silně ohrožuje Floridu, Georgiu a Jižní Karolínu. Doslova milióny utíkají před touto bouří. Nyní se objevil hurikán José, který následuje hurikán Irma.

Prosím, modlete se za naše členy církve a za veškerou populaci, která musí být svědky tak devastujících oblastí, které jsem zmiňoval,

a za tisíce, kteří si prošli devastací v Houstonu, Texasu a rozsáhlé oblasti jihovýchodního pobřeží Texasu.

Modlím se za ně. Ze srdce myslím na naše členy a obyvatele v Mexiku, které zasáhlo a pustošilo zemětřesení, jež zasáhlo státy Oaxaca, Chiapas, Tabasco, a dokonce i otřesy ve městě Mexiko. Navíc hurikán Katia poráží stát Veracruz. Modlete se za naše členy a Mexickou zem.

Aniž bych byl příliš dramatický, musíme si uvědomit, v jaké době žijeme, a žádat Boha nejen o ochranu, ale také o moc Ducha svatého - k hlásání trojandělského poselství v těchto posledních Božích dnech s varováním a zaměřením na naději v Kristu a Jeho spravedlnost.

Zvláště když se blíží 500. výročí protestantské reformace, kdy se někteří lidé omluvili za reformu, a teď tvrdí, že tato reforma již skončila. Moji bratři a sestry, Duch prorocký říká, že protestantská reformace nikdy neskončila s Martinem Lutherem a měla by pokračovat až do konce času.

S Boží pomocí smějí adventisté sedmého dne celosvětově stát pevně na principech protestantské reformace - pouze Bibli, pouze vírou, pouze milostí. Kristus je náš jediný prostředník a Bůh, kterého máme uctívat.

Jsme svědkové devastujících přírodních katastrof a válčení během poslední doby a celé historie. Není tomu dlouho, kdy tajfuny zničily domovy a kostely ve Vanuatu a Fiji. Nancy a já jsme měli možnost vidět ve Vanuatu nově postavený sbor církve adventistů sedmého dne, který byl zničen tajfunem 5. kategorie a pak znovu postaven týmem adventistů sedmého

dne. V listopadu budeme svědky stejného případu na Fiji. Chválíme Boha, že posílá úlevu a možnost přestaveb do celého světa přes ADRU, přes službu adventistické komunity, sborové organizace. Členové církve tak mohou praktikovat Ježíšovu lásku. Modlete se za adventisty sedmého dne, kteří pomáhají druhým při těchto katastrofách a mohou jim svědčit o víře v těchto současných přírodních katastrofách.

Během těchto těžkých časů soustřeďte svůj čas výhradně na Krista, jeho Slovo a prorocké poslání, svěřené adventistům sedmého dne. Modlete se bez ustání. Nenechte se rozptýlit žádnými rozvratnými problémy ve Vašem místním sboru, ve Vašem regionu nebo celosvětově. Modlete se za Boží lid po celém světě, když prohlašuje biblickou pravdu a žijte životy křesťanské služby pro druhé. Modlete se za mladé lidi z Boží církve, když si je Pán používá mocným způsobem, aby byli svědky druhým a bojovali proti zlým vlivům, které je obklopují. Modlete se za to, aby se muži a ženy spojili v prohlašování prorockého adventního poselství svatého Písma. Nenechte se ovládnout podivným učením, které není založeno na Bibli. Když studujete vaše Bible, prostudujte také pokyny uvedené v Duchu prorockém.

V současné době se modlete za ty, kteří se nacházejí v meziamerické divizi a jsou zasaženi pokračující situací hurikánů. Modlete se za ty v severoamerické divizi, kde došlo v Texasu k devastaci a hrozí Floridě, Gruzii a v Jižní Karolíně. Modlím se za ně. Modlete se za naše církevní členy, organizace a instituce v těchto oblastech. Hrozný hurikán Irma přicházející k Floridě by mohl ovlivnit sídlo vnitroamerické divize, jihovýchodní konference a konferenci na Floridě, stejně jako mnoho církevních budov a institucí. Modlím se za tyto organizace.

Před dvěma sobotami jsem měl příležitost kázat na nádherné Jižní floridské nábožensky svobodné rallye v oblasti Miami po velmi úspěšném kongresu Mezinárodní asociace náboženské svobody ve Ft Lauderdale. Nyní může být celá oblast zpustošena takovým typem pronásledování, jako je přírodní katastrofa. Jistě, jak čas postupuje, uvidíme útisk náboženského pronásledování a hrozných přírodních katastrof. To nám bylo řečeno v Písmu a v Duchu prorockém, ale neměli bychom se bát, vložíme se do mocných rukou Božích. Ježíš přijde brzy!

Rád bych na Vás měl další zvláštní modlitební požadavek, který se týká

nadcházející výroční rady Generální konference adventistů sedmého dne. Zaměřuje se na oživení a reformaci, na misii do měst, na zapojení všech členů, obsáhnout ministerstvo zdravotnictví, výchovu a udržování členů v jednotě, v našem poslání a v církvi, a mnoho jiného. Modlete se, prosím, aby vedoucí Boží církve byli pokorní lidé, věřící služebníci a mohli tak pokorně plnit a hlásat prorocké varovné poselství, nebeské mandáty v moci Ducha svatého. Prosím, vážně se modlete za oživení a reformaci v našem životě a v obecném životě církve. Modlete se za pozdní déšť Ducha svatého. Moji bratři a sestry, Ježíš brzy přijde a chce nás všechny použít k hlásání Jeho posledního poselství o spasení pouze v Něm. Nechtě je naším zaměřením pro dnešek, a do doby než přijde, Kristovo zaměření u Jana 9;4 “Já musím dělat skutky Toho, který mě poslal, dokud je den. Přichází noc, kdy nikdo nebude moci pracovat.”

Nechť Bůh požehná Vaši práci a buďte svědky jako adventisté sedmého dne po celém světě, když se modlíme za pozdní déšť Ducha Svatého a Kristův brzký návrat. ■

TED N. C. WILSON
*ředitel generální konference
adventistů sedmého dne*

BYLI DVA - KAŽDÝ JINÝ,

A přece si byli podobní, i když o tom prvním ani nevíme, jak vypadal, zato víme, že je od sebe dělilo 1500 let a ten druhý o tom prvním věděl skoro všechno. Je zajímavé, že měli oba podobné životní anabáze (*komplikované životní putování*). O jednom toho z jeho dětství a mládí nevíme nic, o druhém poměrně dost. První měl svůj domov hodně daleko od nás, druhý byl téměř naším sousedem. Měli hodně společného a oba se stali průkopníky stejné ideologie. Zatím by to stačilo. Oběma se budeme věnovat za chvíli každému zvlášť a přece společně, protože oba navzdory intrikám, které proti nim byly vedeny, neohroženě přinášeli světlo tam, kde byla tma.

Ten první

O tom, kterém budeme chvíli přemýšlet, jako první, ani nevíme, kdy se narodil, ale známe místo jeho narození. U lidí, kteří ve své době něco znamenali a jejichž

věhlas dokonce až dodnes přetrvává, bývá většinou datum narození známo, alespoň historikům. Přesné datum, tedy den a měsíc, se tehdy neuvádělo, stačil jen rok, ale ani ten není znám. Víme ale, kde spatřil světlo světa. Bylo to v jihozápadním cípu Středozemního moře, tam kde se dnes nachází Turecko, kde mořské vlny od nepaměti bičují pobřeží. V těchto místech leželo menší město, nazývané Tarsus a to bylo rodištěm a domovem námi sledovaného muže. Jeho rodiče byli Židé, na to se výslovně odvolává (Filipenským 3,5.) Současně byl ale i římským občanem, to zase dokládá historik prvotní křesťanské církve Lukáš. (Sk 16, 37; 22,25-29.) Je docela možné, že znal a ovládal oba biblické jazyky, i když to není možné s určitostí tvrdit, ale byl-li vnímán jako zákoník a farizeus, dalo by se předpokládat, že uměl i hebrejsky, což je jazyk Starého zákona. V té době mluvili Židé aramejsky. Řecky pak psal své dopisy, i když ne všechny, protože po události u Damašku, měl špatný zrak.

Jistě jste už poznali, že se jedná o Saula. To bylo jeho židovské jméno, shodné s prvním králem Izraele. Oba byli z pokolení Benjamin. Jeho pozdější jméno Pavel, se někdy dává do souvislosti s dramatickými událostmi u Damašku. Říká se, že židovské jméno Saul mu bylo v důsledku damašských událostí změněno na latinsko - řecké Paulus, tedy Pavel. Ani pro to však v Bibli nenajdeme přesvědčivý důkaz.

V deváté kapitole, která hovoří o jeho obrácení, je stále nazýván Saulem, i když se ve verši 29. říká, jaká neuvěřitelná změna u něho nastala. Teprve ve třinácté kapitole, od verše 9. je Saul nazván Pavlem, ale

s historickým pozadím Bible to má sotva co společného.

Z historického pohledu, bude ale zajímavější, že ten, proti kterému Saul tolik bojoval, včetně jeho stoupenců, byl vlastně jeho současníkem. I když, neznáme přesné datum narození, přesto můžeme podle jistých údajů usuzovat poměrně dobře na dobu jeho narození. Léta 5-8 našeho letopočtu, kdy Pavel žil, svědčila o tom, že byl současníkem Ježíšovým a mohl ho znát, vzhledem k tomu, že v době, Ježíšovy veřejné činnosti, byl už nejspíše členem židovské velerady. Žádné písemné doklady o této domněnce nejsou, ale jistě

okolnosti tomu nasvědčují. Jméno Ježíš Kristus Saulovi dělalo velké potíže, jako všem farizeům té doby a lidi, jako byli křesťané, nenáviděl.

A přes to byl Bohem vyvolen, aby později zakoušel to, co jiným působil. Dělal to v domnění, že tím slouží Bohu. Nebyl ale pokrytcem jako jiní, jemu podobní. Byl horlivým a přesvědčeným „milovníkem otcovských ustanovení“ (Gal 1,14.) Právě takovým byl i po svém obrácení při prosazování nové křesťanské ideologie.

Jeho neohroženost a neústupnost v novém náboženství a stálost ve víře byla „poznávaná“ *osobním zjevením našeho Pána*, jak píše později věřícím do Korintu. Proto se také považoval za apoštola stejné hodnoty, jako byli ti, kteří byli vyvoleni Ježíšem. Po dvaceti letech o tom napsal do Korintu. (1Kor. 9,1.)

Není se čemu divit, když po krátkém čase své misijní činnosti v Damašku, proti němu poštvali tamní židovští předáci veřejné mínění tak, že raději odešel do Jeruzaléma. Po tříleté práci v Damašku se ocitá tam, odkud odešel za úplně jiným cílem. Nabyt zkušenosti, jak získávat lidi pro Krista, ne jak je zabíjet. To byla škola života pro velkého apoštola pohanů.

Ten druhý

Ten, kterému budeme nyní věnovat pozornost, se v mnohém podobal Saulovi – Pavlovi, jak ho teď budeme jmenovat pořád.

Historikové říkají, že se narodil 10. 11. roku 1483. Je-li tomu tak, potom byl téměř o 1500 roků mladší, ale jeho cesta životem byla podobně komplikovaným putováním jako v případě Pavla. Z jeho mládí je známo, že chodil do škol v Magdeburku a Eisenachu. Bylo to nedaleko od nás, v sousedním Německu za Krušnými horami. Začal původně studovat práva na univerzitě v saském Erfurtu. V roce 1505 vstoupil do augustiniánského kláštera a jeho kariéra začala poměrně rychle stoupat. Už za dva roky byl vysvěcen na kněze a rok nato byl jmenován profesorem ve Wittenberku, to se psal rok 1508. Zdá se až neuvěřitelné, jak rychle stoupala jeho akademická kariéra. V tom se obdivuhodně shoduje s Pavlem, v první části jeho života před obrácením. Ten muž, o němž je řeč, se jmenoval Martin Luther, hvězda německé a evropské Reformace. Roku 1511 odešel do Říma, aby sám poznal kolébku světového náboženství. Nedlouho před tím papež vydal jakýsi dokument, který sliboval odpustky všem, kdo vyjdou po

kolenou až nahoru po jistých schodech opředených smyšlenou legendou. Výkon to byl obdivuhodný a vyžadoval výdrž a námahu, hodnou dnešních sportovních výkonů, s tím rozdílem, že se neměřil čas. Odpustky byly už dlouho udělovány, tyto se ale těšily mimořádné pozornosti. Nezapomínejme však, že Luther byl dosud věrným synem Říma. Když pokorně a zbožně jeden schod po druhém zdolával a přitom neustále mumlal v duchu modlitby, jakoby pojednou slyšel hlas: *„Spravedlivý z víry živ bude.“* Ten hlas se stále opakoval a vracel a nepřestával mít vliv na jeho nitro. Vstal, aniž by vystoupal všechny schody a co nejdříve chtěl z místa zmizet. To byl rozhodující moment obratu a změny v jeho životě. Nevzpomenete si, jestli někdo už dávno před ním nezažil něco podobného? A také „rozvázal“ všechny vazby s dřívějšími společníky a chtěl sloužit jenom tomu, kdo k němu

tak podivuhodně promluvil? Od té doby, po této zkušenosti, byl zájem jeho duše upřen jen k jedinému cíli. Poctivě a věrně sloužit Ježíši, kterého dříve pronásledoval prostřednictvím jeho následovníků. Podobně i Luther si předsevzal, že tak si bude počínat i on a další léta jeho života to dosvědčovala.

Začal se více věnovat Písmu, než tradičním církevním naukám a učil lid, nepřijímat jiné učení, než to, které má základ v Písmu svatém. To ale nenechalo v klidu jeho dřívější přátele a kolegy. Rozpoutali proti němu zuřivou kampaň, takže se musel bránit sám a také bránit učení Písma, proti výmyslům bezbožných filozoficko-teologických pouček.

Několikrát byl předvoláván církevními hodnostáři na zinscenované sněmy, kde se měl zodpovídat za kacířské a buřičské učení. Častokrát byl i světskými knížaty varován. Měl být vlákán do pasti, z které by se už nemusel dostat živý.

Po svém návratu z Říma měl před sebou ještě mnoho práce. Jeho snaha o obnovu náboženského života vlastně teprve začínala. I když se obezřetně vyhýbal několika slyšením na církevních sněmech, přesto se rozhodl na jednom sněmu dát důraznou odpověď církevním intrikánům. Ale to už se připravovala

akce na jeho záchranu, aniž by to sám tušil.

Stalo se to na sněmu ve Wormsu, kde Luther hájil Boží zásady a biblické pravdy Písma tak, že zmocněnci Říma nebyli schopni odolávat biblickým důkazům. Císař Lutherovi nařídil vrátit se domů. A cestou zpět došlo k události, která vyvolala tak velký rozruch, a papeženci byli pro tuto chvíli spokojeni.

Jeho skupinka byla v lesích cestou přepadena a samotný Luther zajat a unesen neznámo kam. Nikdo, kromě komanda únosců, nevěděl nic. Fingovaný únos byl ale jeho skutečnou záchranou. Ocitnul se na osamělé tvrzi v horách uprostřed lesů na hradu Wartburg, v bezpečí, daleko od svých nepřátel.

Později, když v klidu užíval odpočinku, si často připomínal začátek Žalmu 121: *„Pozdvihuj oči svých k horám, odkud by mi přišla pomoc. Pomoc má jest od Hospodina, který učinil nebe a zemi. Nedopustí, aby se pohnout měla noha tvá, nedříme strážný tvůj.“*

V idylickém, prostém spokojeném životě však nezhálel. Napsal řadu nábožensky motivovaných traktátů, kterými vedl lid ke zbožnému

životu podle zásad Písma. Po čase se pustil do překladu Nového zákona do němčiny, o pár let později i do Zákona starého. Tak získali lidé celé Písmo ve svém jazyce a Luther tím přispěl i k sjednocení německého jazyka.

Je známa jedna „perlička“ z jeho zkušeností s němčinou té doby. V jednotlivých oblastech se mluvilo různě, takže i tak vzdělaný muž jako byl Luther, měl jisté potíže s dorozumíváním, protože říká: „Při svých hovorech s lidmi jsem musel dávat velmi dobrý pozor a koukat lidem *na hubu*, jak a co říkají, abych porozuměl.

I když byl neobyčejně vzdělaný a citlivý, při svých disputacích s náboženskými učenci své doby nebyl servilní, podlézavý, přeuctivý a patolízalský. Zvláště ke dvěma z nich se choval tvrdě až neuctivě. Tetzl a Dr. Eck, tak se jmenovali. Dochovala se část jejich vzájemné „uctivosti“, která se nedá (dá jen těžko) v češtině reprodukovat.

Uvedu jeden příklad: Dr. Eck k Lutherovi: „Du bist kein Doktor Luther, du bist Luder...“

M. Luther k Eckovi: „ Du bist kein Doktor Eck, du bist Dreck...“

Oba byli jenom lidé se svými slabostmi, jak patrně, ale smysl pro pravdu, spravedlnost a pořádek neměli oba stejný. Naopak. Papežští zástupci, ve snaze plnit rozkazy Říma, se nechovali na sněmech i mimo ně ke svým protivníkům, jako člověk k člověku, ale doslova jak uvádí Pavel, jako dravé šelmy. (1Kor. 15, 32.)

Apoštol Pavel vzpomíná na velké pronásledování, jemuž byl vystaven v Efezu. Jako římský občan nemohl být donucen, aby s dravou zvěří bojoval. To římské zákony nedovolovaly. Není známo jakou událost má apoštol na mysli, ale nejspíše tím chtěl říct, že ve své nenávisti k němu, jako člověku s odlišnými názory, se jeho odpůrci chovali podobně neurvale, jako divoká zvěř ke své bezmocné kořisti.

Závěrečné srovnání

Říká se, že nejsou na světě dva úplně stejní jedinci. Bude to asi pravda. Mohou mít ale podobný životní osud. To je také pravda. Dva protagonisté své doby, u kterých jsme ve stručnosti sledovali průběh jejich života, se v hlavních rysech hodně podobají.

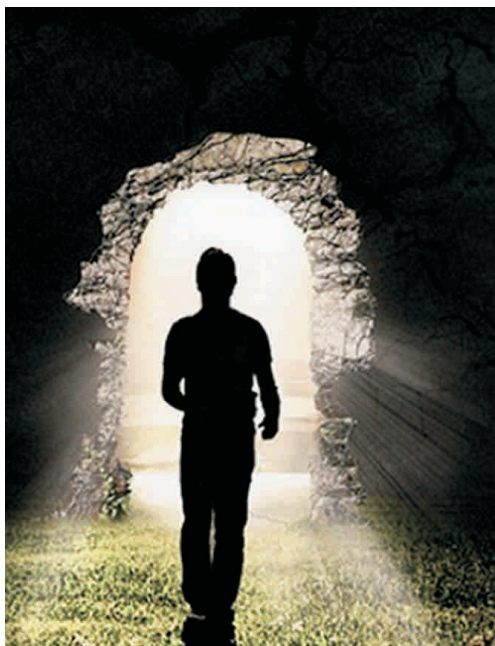
Hlavní představitelé (*protagonisté*) své doby a životních směrů, (Pavel a Luther), kterými korigovali své jednání, se v mnohém nápadně

shodovali, i když byli každý jiný. Shodovali se a vzájemně se nápadně podobali proto, že základem, na kterém stavěli a utvářeli své charaktery, bylo Písmo svaté. To je teoretický předpoklad pro to, aby dva nebo více subjektů tvořilo „jednotlivé“ společenství. Tak tomu bylo i v začátcích křesťanské církve. Byl vytvořen teoretický předpoklad a ten se stal základem celkové jednoty. (Skut. 4, 32.) Jedinečnost takového uspořádání tkví v tom, že každý přitom může být originální za předpokladu, že staví na pevném základu Písma svatého.

K takovým patřili i dva představitelé své doby a náboženského a duchovního vývoje společnosti, které sledujeme. Nemohlo na tom mnoho změnit ani 1500 let věkového odstupu. I dnes někteří říkají: „dnes je jiná doba“, čímž nepřímou naznačují, že se musíme přizpůsobit. Stále platí, že to není důvod pro to, abychom stavěli na něčem jiném, než na Písmu. Písmo, které bylo jediným měřítkem jejich jednání a zdůvodňování, formovalo jejich charaktery tak, že jsou dodnes vzory křesťanského způsobu jednání. Ten první, (Pavel) svůj postoj formuluje slovy: „*stálí buďte a nepohnutelní*“ (1Kor 15,58.) Ten druhý, (Luther) jehož významné výročí si připomeneme v letošním roce,

to dokazoval prakticky svými skutky. Oba se vyznačují snahou reformovat náboženství své doby, které bylo silně poznamenáno nejrůznějšími vlivy. Jednoduchá a srozumitelná pravidla víry byla nahrazena lidskými tradicemi a ustanoveními. V době Pavlově ovlivňoval církev přežívající Judaismus. V době Lutherově to byly nesmyslné výmysly a nařízení, často hříšných a bezbožných hodnostářů církve. V časech obou protagonistů, Pavla i Luthera byly zásady Písma porušovány. Proto Pán církve „vzbudil“ podobné lidi, i na jiných místech. Obnova biblických pořádků začala. Vůdcové obnovování biblických zásad si byli vědomi zaslíbení Písma: „*Posilni se a zmužile se měj, neboj se, ani se lekej, nebo s tebou je Hospodin Bůh tvůj, kamkoli se obrátíš.*“ (Joz.1,9.) Oba muži, Pavel i Luther reformovali ve své době církev s neústupnou horlivostí a zásadností, i když jim to často přinášelo mnohá nebezpečí i ohrožení života. Na to ale mnoho nedbali, a posilovalo je zaslíbení, které jsme vzpomínali. Protože na „lodi církve“ byl člověk, skrze kterého mohl působit Bůh, mnoha lidem zasvitlo světlo na konci „temného tunelu“ jejich doby. To platí o obou stejným dílem. Naučte spoléhat na Boha ty, kteří nedůvěřují sami sobě a jejichž nedostatek důvěry v Boha, vede k tomu, že couvají před starostmi a odpovědností. Při příležitosti *pětisté* připomínky Reformace, která připadá na letošní rok, byl ten druhý, (*Luther*) velkou stálicí. Také proto bylo toto pojednání napsáno. Poslouží-li to k lepší orientaci v událostech, které podává Bible, pak myslím, že byl splněn autorův záměr. ■

F. GEHORSAM 7. 7. 2017.

pixabay.com

VATIKÁN - SETKÁNÍ DVOU MOCNÁŘŮ

Existuje rčení, že „dějiny se opakují“. Je tomu skutečně tak. Už nejmoudřejší z králů starého Orientu – Šalamoun – zmíněnou větu potvrdil slovy: „Aniž jest co nového pod sluncem.“ Kaz 1, 9. Dějiny se opakují, ale v malých obměnách, odchylkách ...

Při zmíněném rčení, že „dějiny se opakují“, jsem si vzpomněl na konec 2. světové války. Proti Hitlerovu Německu útočila z východu sovětská vojska a od západu americká armáda se svými spojenci.

Dne 25. dubna 1945 nastal zvláštní okamžik, který vstoupil, jako důležitá událost, do světových dějin. V tento DEN se u Toravy, na řece Labi setkaly dvě vítězné armády; americká a sovětská. Jejich generálové si zde podali ruce. Poté, asi za 2 týdny, se Velkoněmecká říše rozpadla, podobně jako kdysi Říše římská v roce 476 pod náporom národů z východu, Říše římská.

Předpokládám, že ve zmíněném setkání na Labi, může čtenář spatřit opakující se dějiny naší současnosti, jak jsem uvedl už v názvu článku, který máte právě v ruce.

Labe a Vatikán

Tato setkání ve skutečnosti spolu vůbec nesouvisí. Jejich spojitost je pouze symbolická. Když jsem sledoval inauguraci Donalda Trumpa na prezidenta Spojených států, vybavila se mi myšlenka: Kdy se tento nový prezident USA, sídlící v Bílém domě ve Washingtonu rozhodne, po vzoru svých předchůdců, navštívit papeže Františka, vládnoucího ve Vatikánu?

Měl jsem a mám k tomu pro tuto otázku jasný biblický důvod – „přepevné prorocké slovo“ – ze Zjevení 13. Verš 12 říká: Ta vykonává všechnu moc té první šelmy před její tváří a působí, že se země i její obyvatelé budou klanět té první šelmě... První šelma je šelma ze země = USA, druhá šelma – šelma z moře je papežská mocnost. Momentálně si nevzpomínám, kdo z amerických prezidentů, jako první navštívil vatikánského vládce. Na tom nyní nezáleží, ale je jasné, že vztahy mezi těmito dvěma mocnáři se stále víc a více prohlubují a upevňují! Kromě toho, z těchto dvou světových

sídel – z Bílého domu i Vatikánu vycházejí a ještě vyjdou do celého světa impulzy, nařízení a zákony, jaké doposud žádný panovník nevydal.

Washington zřídil s Vatikánem „horkou linku“. Symbolicky řečeno – obě mocnosti si podali vzájemně ruce přes „propast“ – přes oceán.

Proroctví ve Zjevení 13. kapitole dále praví, že moc představená šelmou se dvěma beránci rohy přinutí „zemi a její obyvatele“, aby se klaněli papežství, které v proroctví představuje „šelma podobná pardálovi“. Šelma se dvěma rohy, také přinutí obyvatele země, aby jí postavili sochu (obraz).

Nedlouho po tom, co mě napadlo, kdy asi Trump navštíví papeže, ČRO 1 odvysílal zprávu, že americký prezident uskuteční cestu na Blízký východ, kde navštíví Saudskou Arábii, Izrael i palestinskou samosprávu a při své zpáteční cestě se společně se svojí manželkou a dcerou zastaví i u papeže. Krátce poté, tentýž rozhlas sdělil, že návštěva se uskutečnila 24. května, jen jako „soukromá“. Ale došlo k ní. A jistě později, bude i ta oficiální.

A nyní se vracím k „setkání na Labi“. Tam si podali ruce dvě vítězné mocnosti mající lví podíl na porážce Německa.

Závěrečné poučení

Zmínil jsem se, že prezident Donald Trump a papež František jsou v současnosti nejmocnějšími muži na této planetě. K tomuto tvrzení mám i své ALE. Proto se vás ptám, který z nich je mocnější? Ten, jehož „říše“ je vatikánský papežský stát o rozloze asi 44 hektarů s asi s tisíci obyvatel, nemající ani vlastní armádu, ani osobní ochranku, z řad kněží, anebo ten z Washingtonu, jehož armády jsou rozmístěny po celém světě? Tvrdím, že ten z Vatikánu! Tak tomu bylo už kdysi v dějinách Evropy. Padali před ním, a klaněli se mu tak, jako v Perské říši Amanovi – nejen králové, ale i císařové. Ano, Bible má i v této věci pravdu. (Daniel 7, 20)

00000

Historická vsuvka

I když se zdá, že v rané církvi, v jejím počátečním stadiu všechno „harmonicky klapalo“, určité nebezpečí, které se objevilo pod „pokličkou“ nedalo na sebe dlouho čekat. Pavel to naznačil při svém loučení v Efezu:

„A z vás samých povstanou muži, kteří budou mluvit převráceně věci, aby obrátili učedníky po sobě. Sk. 20, 30.

Ale už dříve, ze své misijní cesty do tesalonického sboru píše ještě otevřeněji, že dřív, než nastane Kristův příchod „... dojde k odpadnutí a zjeven bude ten člověk hřícha, syn zatracení ... nebo již tajemství nepravosti působí ...“ 2Te 2, 3.7. Je už jen otázkou času, kdy „tajemství nepravosti“ získá lidskou podobu a s ní i papežská instituce. Nyní uvedu některé historické události pojednávající o vývoji papežství v křesťanské církvi:

Biskup Strossmayer praví: Pátral jsem po nějakém papeži v prvních čtyřech stoletích, ale nenašel jsem nikoho takového. Je jisté, že Řím nejen jako hlavní město Itálie, nýbrž i jako přední a vynikající město tehdy známého světa, lákal svou důležitostí římské biskupy, aby využili pro sebe jeho výhody. Římané, ač pohané, nebyli bez kněžstva – a právě v Římě byl nejvyšší kněz všech římských kněží, zvaný PONTIFEX MAXIMUS ... Biskupové dosáhli prvního úspěchu, když v roce 378 udělil císař Gratianus III. římské stolici právo rozhodovat o odvolání odsouzených biskupů z celé západní církve.

Ke zřízení papežství nebylo už daleko ... Konečně Symachus, přes odpor mnohých prosadil, aby římský biskup byl vyvýšen nad jiné biskupy a byl tak jmenován prvním papežem. Aby si dodal vážnosti, osvojil si tento první papež název římského, pohanského velekněze „pontifex maximus“ a dal si na důkaz svého prvenství zhotovit zlatou korunu, k níž Bonifác VIII. roku 1294 dal přidělat korunu druhou na znamení moci duchovní i světské. Benedikt XII., nechal přidělat třetí na znamení vlády nad zemí, nebem i peklem. Tato koruna se jmenuje tiara. (Pavel Nemo, Papežství a národ český).

00000

Dokončí snad Donald Trump „stavbu obrazu té šelmy“ – „na poli Dura“, nebo to bude někdo jiný? Na tom nyní nezáleží. Ale záleží na tom, abychom byli připraveni, neboť na hodinách času vše nasvědčuje, že přípravy postupují velice rychle!! Proto: „Izraeli, připrav se vstříc Bohu svému!“ ■

J. KOVÁČIK, červen 2017

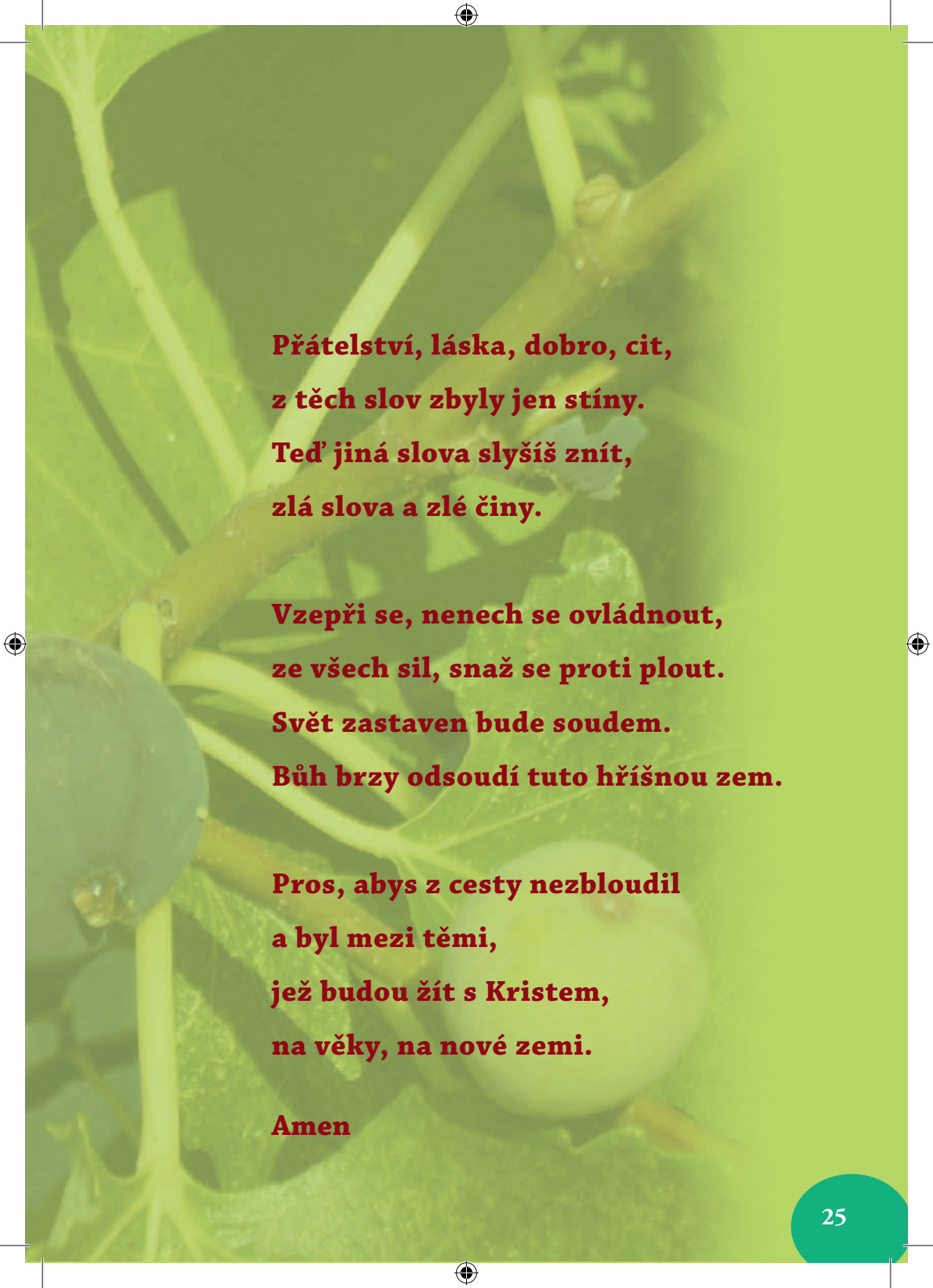
Čas konce

**Pohlédni na strom fíkový
a poznáš kdy je léto.
A právě tak ti bude znám,
i konec země této.**

**Jen rozhlédni se, uvažuj
a otevři uši i oči.
Země je v koncích,
z posledních sil se točí.**

**Národy soucitu zbavené,
se navzájem vyvraždit chtějí,
na vlnách zlosti nesené,
ke konci dějin spějí.**

**Přátelství, láska, dobro, cit,
z těch slov zbyly jen stíny.
Teď jiná slova slyšíš znít,
zlá slova a zlé činy.**

**Vzepři se, nenech se ovládnout,
ze všech sil, snaž se proti plout.
Svět zastaven bude soudem.
Bůh brzy odsoudí tuto hříšnou zem.**

**Pros, abys z cesty nezbloudil
a byl mezi těmi,
jež budou žít s Kristem,
na věky, na nové zemi.**

Amen

Je to možné?!

Jeden z najväčších ukazovateľov, ktorý dnes vidíme v určovaní toho, ako veľmi ekumenizmus uspel v privádzaní protestantského hnutia na kolená, je jeho vplyv na cirkev adventistov siedmeho dňa. V ďalšej markantnej ukážke ekumenickej adaptability, generálna konferencia adventistov siedmeho dňa bola zastúpená na audiencii u pápeža Františka vo Vatikáne 12. októbra 2016, počas konferencie tajomníkov svetových kresťanských spoločností.

Vyjadrené slovami riaditeľa náboženskej slobody a verejných záležitostí Cirkvi adventistov siedmeho dňa, Ganuone Diopa (ktorý bol generálnym tajomníkom Konferencie tajomníkov svetových kresťanských spoločností od decembra 2014):

„...Rímsky pápež zdôraznil, že každý kresťan je s Kristom, a že **všetci Kresťania sú na ceste k jednote s Kristom.**“ Webová stránka Stálej delegácie Ekumenického patriarchátu pri Svetovej rade cirkví: **Konferencia tajomníkov svetových kresťanských spoločností.** 14. októbra 2016.

(Zlatá medaila venovaná pápežovi Pavlovi VI, 18.mája1977)

Nikto nemôže prehliadnuť infúziu ekumenikalizmu vo výrokoch pápeža Františka, ani ekumenický význam, ktorý tento jezuitský pápež pripísal tomuto zhromaždeniu, v jeho apeli a túžbe po „jednote „kresťanov“.

Je potřebné poznamenat, že Cirkve adventistov siedmeho dňa je členom tohto „neformálneho ekumenického fóra“ (tamtiež) od roku 1968 – práve od roku, kedy sa oficiálnym účastníkom tohto fóra stal aj Vatikánsky sekretariát pre jednotu kresťanov (**Religious News Service, 19. máj. 1977**). Starší čitatelia si iste spomenú na zlatú medailu, ktorú pápežovi Pavlovi VI. daroval vtedajší generálny tajomník tohto fóra, B. B. Beach, v mene Cirkvi adventistov siedmeho dňa (**Review a Harald, 11. august 1977**). Je veľmi zrejmé, že adventisti potrebujú študovať obrovské pokroky v ekumenikalizme – vnútri aj mimo adventizmu – v jasnom, žiariacom svetle biblických proroctiev a rozoznať v týchto prorockých znameniach silnejšie náznaky (dôkazy) Ježišovho skorého príchodu. ■

Remnant Herald, jan/feb 2017.

Preložil: SAMUEL LEFKOVITS

Errata:

Byli jsme upozorněni na několik tiskových chyb v minulém čísle našeho časopisu. Na str. 13 je uvedeno několik slov v hebrejštině. V procesu formátování a konečného zpracování článku počítač z autorského rukopisu „nepochopil,“ že hebrejská slova se píšou zprava doleva, a místo toho zobrazil písmena i slova v takovém pořádku, v jakém je píšeme ve většině jiných jazyků.

Správná forma vyjádření *bore' ra'* tedy bude: בורה רע

Kořenové slovo *bara* bude pak mít tuto formu: ברא

V tomto článku na str. 16 v prostředním odstavci je gramaticky chybná věta: „Bible dává jen jediný důvod – protože skutkové Abela byli spravedliví.“ Správná forma má být buď „... - protože skutky Abela byly spravedlivé,“ nebo (ponecháno v biblické formě) „... - protože skutkové Abela byli spravedliví.“ Tato chyba se pravděpodobně stala v procesu korektur.

Omlouváme se a předem děkujeme čtenářům za pochopení.

*Milí bratři,
sestry a přátelé,*

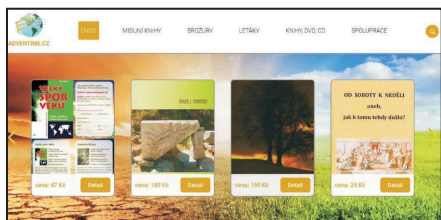
ADVENTIME.CZ

dostává se vám do rukou nový leták na knížky „Velký spor věků“ a „Cestu ke Kristu“. To, že jsou tyto knihy nabízeny pohromadě, není náhodou. Velký spor věků popisuje vhodným způsobem pomocí historie, která mnoho lidí velmi zajímá, naše adventní poselství. Toto trojandělské poselství nám bylo Bohem svěřeno k hlásání, aby lidé porozuměli bludným naukám Babylona a byli připraveni na blížící se Kristův příchod. Přichází doba, kdy se bude muset každý postavit na jednu či druhou stranu, a mnoho lidí si pak vybaví vzácná proroctví a varování uvedené v knize. Doba příchodu Ježíše Krista, jak nasvědčují mnohá znamení, je blížká a dramatické změny přicházejí ve skrytosti.

Ellen Whiteová psala, že až se bude trojandělské poselství hlásat spolu s poselstvím o ospravedlnění z víry, tehdy bude moci Kristus přijít. Proto se s touto knihou i úzce pojí vzácná kniha „Cesta ke Kristu“. Znat fakta je důležité, ale je nutné také odevzdat své srdce Ježíši! Nechme se očistit od hříchu Kristovou krví prolitou na Golgotě a získejme tak Boží milost. Pak dovolme Ježíši Kristu, aby nás Duchem svatým posvěcoval a skrze mnohé zápasy vedl k charakteru podobnému tomu Ježíšovu. Není to cesta jednoduchá a stojí mnoho sebezapření, ale při pohledu na našeho Spasitele, který se ze svého trůnu kvůli nám ponížil nepochopitelným způsobem, jistě zvoláme: „Pane co chceš, abych činil?“ Tyto

knihy by měly tvořit celek, který pomůže hledajícím otevřít oči k pochopení pravdy, aby pak své srdce a svůj život vložili do Božích rukou.

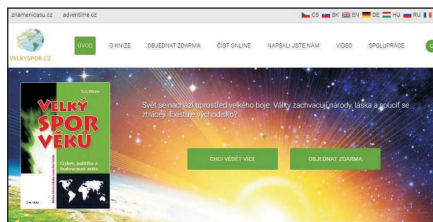
Z našich zkušeností můžeme potvrdit, že mnoho lidí si opravdu objednává obě knihy současně, a jsme velmi šťastní, že přinášejí i mnohý užitek. Zveme vás proto, abyste se zapojili do tohoto díla a nabízíme tyto letáky i knihy k šíření za nízké, dotované ceny na stránkách **Adventime.cz**, nebo na adrese **P.O. Box 65, Kolín 2, 480 02**, kde najdete i mnoho dalších zajímavých a misijních knih.

Pokud se chcete zapojit i jiným způsobem, můžete sdílet stránky **Velkyspor.cz**, kde jsou nabízeny knížky hledajícím lidem zcela zdarma, nebo vložte objednávací dotazník přímo na svůj web. Další možnost je sdílet i propagační video na youtube

kanálu či podpořit tisk finančně, a to nejen šíření těchto dvou knih českých, ale i Velkého sporu věků v jiných jazykových verzích, putujících do celého světa, a to na účet:

Korunový: 10071777/2010
Euro: IBAN:
CZ0420100000002101218964

Ze zkušeností oslovených lidí

Hezký den, na vašich webových stránkách jsem objevila při čtení online knih nabídku na bezplatné zasílání knihy Cesta ke Kristu zcela bez závazků. Pokud je tato nabídka stále aktuální, ráda bych této nabídky využila. Mám od vás už jednu knihu Velký spor věků a chci vám hrozně poděkovat. Kniha je naprosto úžasná. Čtu ji stále dokola. Je jedním slovem ÚŽASNÁ. Předem děkuji za odpověď. S pozdravem. V.

Ráda vaši knihu rozšiřuji. Otevřela mi oči. Děkuji našemu

nebeskému Otci, že mohu šířit Biblickou pravdu mezi lidi. Děkuji i vám. Pokoj s vámi. H.

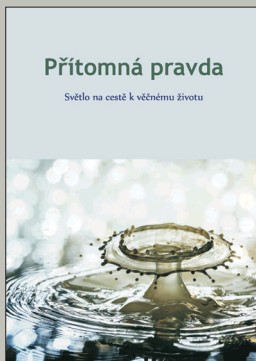
Dobrý den, Moc děkuji za knihy. Až při čtení Velkého sporu věků jsem si uvědomil, jak si dnes nevážíme toho, že můžeme číst Písmo svaté. Je neuvěřitelné, kolik lidí muselo vytrpět různá trýznění a často je jejich snaha stála život, jenom abychom si i my mohli svobodně a v klidu přečíst Slovo Boží. Alespoň zatím. Jsem moc vděčný za takové knihy. Říkám si: "Člověče, je třeba přehodnotit priority. Je třeba si uvědomit, co má smysl a co naopak absolutně žádný smysl nemá." Velký spor věků sice nabízí spoustu informací, ale současně vzniká mnohem víc otázek. Otázek, nad kterými bych dřív nepřemýšlel. Je to dlouhá cesta. Ale není kam pospíchat, že? Všichni jsme na jiné úrovni, a věřím, že nebudu zatracen pouze proto, že jsem nestihl pochopit všechno. Ono to po čas lidského života nejspíš ani není možné. Každopádně je to fascinující cesta. Cesta k Bohu. A úžasné na tom je to, že prostřednictvím Písma Svatého můžeme komunikovat se Synem Božím. A když si dám do souvislosti to, co se kolem mně každodenně děje - úplně běžné věci - najednou to mohu vidět v úplně jiném světle. Najednou mnohé začíná dávat smysl. Bůh je větší, mocnější, laskavější a trpělivější, než jsem kdy dokázal připustit. Můžu říct jen jedno - Bůh opravdu je. Ž.

Jsem z muslimů – chci vědět více o Kristu I.A. Tanzánie

Chci vědět více o druhém příchodu Ježíše. K.A.P. Ghana

Musím číst knihu Velký spor věků, abych byl připraven na druhý příchod Ježíše Krista. J.M. Tanzánie

Redakce

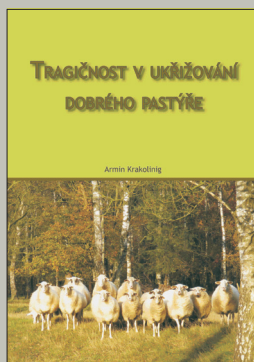
Přítomná pravda

Studijní materiál

Pro křesťany je naprosto jasné, že Bible je Boží slovo. Víme však...

Celobarevné

Formát A4, 166 stran
cena 99 Kč

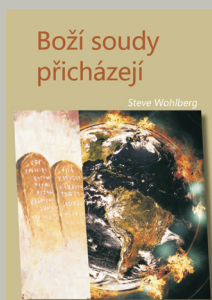
Tragičnost v ukřižování dobrého pastýře

Armin Krakolinig

Ježíš je ten dobrý pastýř. Jak sám Ježíš rozuměl svému příchodu, učení, uzdravování, utrpení a smrti za nás a naše hříchy?

Celobarevné

Formát A4, 60 stran
cena 70 Kč

Boží soudy přicházejí

Steve Wohlberg

Tato knížka obsahuje dobré i špatné zprávy. Ať tomu věříme, nebo ne, život na této planetě se zhorší a to do velké míry, předtím.....

Formát A6, 40 stran
cena 10 Kč

Touha po Ježíši

Z obsahu: Čas se naplnil, Ježíš náš Záchrance, Boží království je blízko, Ježíš nás varuje....

brožurka Formát A5,
32 stran
cena 15 Kč

Bůh hovoří ke konci světa

Steve Wohlberg

Mnozí z vás si uvědomují, že planeta země je v těchto dnech v problémech. Chtěli byste odhalit skryté.....

Formát A6, 40 stran
cena 10 Kč

Rozhovor s Ježíšem o sobotě

Gordon Anderson

Základní poznatky
dodržování soboty

Formát A6, 32 stran
cena 10 Kč

Ten, který přichází

Takové je poselství, které nabízí lidem Bible. Představuje Ježíše Krista pověřeného navrátit světu jeho skutečný úděl. Ohledně tohoto tématu však panují jen samá nedorozumění! Jak divná tvrzení jsou často přičítána na účet Pisma svatého! A přesto, čteme-li je správně, poselství Bible je nádherně srozumitelné, vyvážené, moudré.

**Formát A5, 280 stran,
cena 50 Kč + porto**

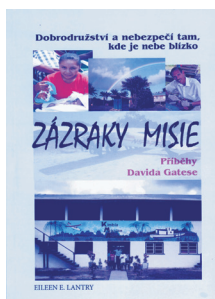

Aktuální výklad 7 troubení

na základě textu Zjevení a Ducha proroctví

Armin Krakolinig

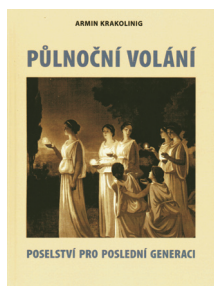
**Formát A4, 80 stran,
cena 25 Kč + porto**

Příběhy Davida Gatese díl 2.

Dobrodružství a nebezpečí tam, kde je nebe blízko. Volné pokračování knihy Misijní pilot od téhož autora.

**Formát A5, 180 stran,
cena 99 Kč + porto**

Půlnoční volání ARMIN KRAKOLINIG

Poselství pro poslední generaci. Ježíšův návrat se stále přibližuje. Naplnění proroctví o děni ve všech sférách našeho života by nás mělo udržovat v bdělosti.

**Formát A5, 131 stran,
cena 35 Kč + porto**

Příběhy Davida Gatese díl 1.

Dobrodružství a nebezpečí tam, kde je nebe blízko.

**Formát A5, 180 stran,
cena 99 Kč + porto**

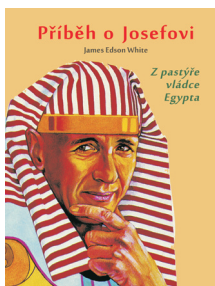

Kniha Job

Cílem této knihy je ukázat čtenáři, jak je možné vstoupit do života vítězství nad sklíčujícími problémy.

Armin Krakolinig

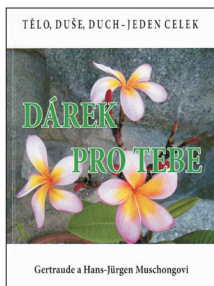
**Formát A5, 180 stran
Tvrdé desky:
cena à 35 Kč + porto
Měkké desky:
cena à 25 Kč + porto**

Příběh o Josefoví kniha pro děti

Čistá a přímá povaha mladého pastýře, pečujícího o stáda svého otce, příznivé ovlivnila jeho fyzické a duševní schopnosti. Skrze obecenství s Bohem a .....

**Formát A5, 60 stran
cena 40 Kč**

Zdraví se nedá koupit

Je to dárek od našeho Stvořitele. Všimáte-li si potřeb vašeho těla, dostáváte i návod jak o něho pečovat.

Tato knížekčka tě chce povzbudit a pomoci ti na cestě k dosažení tělesného, duševního a duchovního zdraví.

**Formát A6, 70 stran,
cena 15,00 Kč + porto**